

РЕШЕНИЕ

№ 1408

гр. Русе, 12.10.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – РУСЕ, I ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ, в публично заседание на деветнадесети септември през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Надежда М. Александрова

при участието на секретаря Т. Ив. Петрова
като разгледа докладваното от Надежда М. Александрова Гражданско дело
№ 20234520100285 по описа за 2023 година

за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството по делото е образувано въз основа на искова молба, подадена от РЕГИОНАЛНО УПРАВЛЕНИЕ НА ОБРАЗОВАНИЕТО- РУСЕ против Т. К. Й., с която е предявен иск с правно основание чл. 210, ал. 1, изр. 2 от КТ за заплащане на сумата 4394.17 лева, представляваща причинена имуществена вреда на ОУ Иван Вазов- Русе, съгласно заповед за ограничена имуществена отговорност, ведно със

законната лихва върху главницата от подаване на исковата молба до изплащане на задълженията. Претендират се разноските по делото.

Ответникът подава в срок отговор на исковата молба, с който оспорва исковете, представя доказателства, като навежда данни, които са неотносими към настоящия спор, тъй като по изложените в отговора факти е налице влязло в сила съдебно решение, чийто предмет са били те и не могат да бъдат пререшавани в настоящото производство.

Няма спор между страните, че с влязло в сила съдебно решение № 105/28.07.2022 г. на АС – В. Търново по в.т.д. № 129/2022 г. ОУ Иван Вазов – Русе е осъдено да заплати на В.И.Г. сумата 3000.00 лева, представляваща обезщетение за нарушено авторско право, изразяващо се в унищожаване на произведение на изобразителното изкуство– стенопис, находящ се в стая № 105 на ОУ Иван Вазов – Русе, ведно със законната лихва върху главницата от датата на предявяване на иска – 17.08.2021 г. до окончателното й изплащане, както и направените по делото разноски пред двете инстанции в размер на 1060.00 лева, като на училището са нанесени щети в общ размер на 4394.17 лева, които са определени към 20.09.2022 г. Тези вреди ищецът претендира в производството.

Ответникът излага съображения относно размерите на адвокатските хонорари по делото, заплатени от училището, които също би трябвало да се претендират, но цената на иска и неговото основание се определят от ищеца, поради което изложеното в тази част от отговора е ирелевантно за настоящия спор.

На основание чл. 26, ал. 4 от ГПК в процеса участва и лицето, чието право е предявено, а именна ОУ Иван Вазов- гр. Русе. Доколкото страната ОУ Иван Вазов - гр. Русе се представлява от директора Т. К. Й., която има и качеството на ответник, то е налице противоречие в интересите им. Поради това на основание чл. 29, ал. 4 от ГПК е назначен особен представител на ОУ Иван Вазов - гр. Русе за процесуално представителство по делото- адвокат Н. В..

В отговора на исковата молба адвокат В. излага съображения, че предявеният иск е допустим. Намира пасивната процесуална легитимация по делото за валидна. Изразява становище по съществото на спора, като счита иска за основателен. Излага данни относно заплащането от страна на училището на сумата 4394.17 лева на В.Г. от бюджета на училището с платежно нареждане от 21.09.2022 г. въз основа на Заповед № 39/20.09.2022 г. на Директора на училището – ответник в настоящото производство. Сумата 4394.17 лева представлява дължимите и присъдени суми по в.т.д. № 129/2022 г. по описа на АС – В. Търново за обезщетение, законна лихва от предявяване на иска до изплащане на задължението и разноски по делото. Излагат се възражения относно релевантността на твърденията и съображенията на ответника, предвид наличието на влязло в сила решение по въпросите относно причините, довели до присъждане на обезщетение, изплатено от бюджета на училището.

Съдът, като взе предвид събраните по делото доказателства и доводите на страните, намира за установено от фактическа страна следното:

Страните не спорят, че Т. Й. е директор на ОУ Иван Вазов- гр. Русе, считано от 01.08.2016 г. и в това си качество негов представляващ, а трудовите й функции са регламентирани в приетата като доказателство по делото длъжностна характеристика, съгласно която директорът на общинско училище планира, организира, координира, контролира и отговаря за цялостната административно- управленска и финансова дейност в институцията. Директорът изпълнява своите функции като: отговаря за законосъобразното, целесъобразното, икономично и прозрачно разходване на бюджетните средства- раздел 3, т. 23; отговаря за законосъобразното и ефективно управление на ресурсите- раздел 3, т. 29; отговаря за опазването и обогатяването на материално- техническата база на училището- раздел 5, т. 7, взема решения за целесъобразното разходване на финансовите средства на училището- раздел 6, т. 3 и др.

Няма спор също и, че с влязло в сила Решение № 105/28.07.2022 г. на Апелативен съд - Велико Търново по в. т. д. № 129/2022 г., ОУ Иван Вазов- гр. Русе е осъдено да заплати на В.И.Г. сумата 3000.00 лева, представляваща обезщетение за нарушено авторско право, изразяващо се в унищожаване на произведение на изобразителното изкуство - стенопис, находящ се в стая № 105 в ОУ Иван Вазов- гр. Русе, ведно със законната лихва върху

главницата от датата на предявяване на иска 17.08.2021 г. до окончателното ѝ изплащане, както и направените по делото разноски пред двете инстанции в размер на 1060.00 лева. С решението е прието, че обезщетението на автора се дължи поради допуснатото заличаване на негов стенопис в стая на училището без негово съгласие, с което са нарушени авторските му права.

Страните не спорят и че със своя заповед № 039/20.09.2022 г. ответникът е наредила присъдените суми в общ размер 4 394.17 лева, включващи главница- 3000.00 лева, законна лихва от предявяване на иска до изплащане на обезщетението- 334.17 лева и разноски- 1060.00 лева да бъдат изплатени на В.И.Г.. С платежно нареждане от 21.09.2023 г. сумата е преведена от банкова сметка на училището по тази на Георгиев.

Със Заповед № ЧР-24-8/09.12.2022 г. на началника на РУО- Русе, издадена на основание чл. 210, ал. 1, изр. 2 от КТ е наложена ограничена имуществена отговорност спрямо Т. К. Й. - директор на ОУ Иван Вазов- гр. Русе в общ размер 4394.17 лева. Заповедта е получена от директора на 12.12.2022 г. и е регистрирана с вх. № 1008 от същата дата в ОУ Иван Вазов- гр. Русе. На 10.01.2023 г. ответникът е подала възражение срещу наложената му ограничена имуществена отговорност, поради което ищецът предявява настоящия иск.

Няма спор, че размерът на вредата е по- малък от трикратния размер на възнаграждението на директора, поради което се претендира изцяло.

Неотносими към настоящия спор са фактите, които ответникът излага в отговора на исковата молба относно съпричастността ѝ към заличаването на стенописа в училището, дали стаята се е нуждала от ремонт, дали това въобще е стенопис, наличието на проект за реновиране на училището и че всъщност изпълнителите на проекта вземали решение относно вида и обема на извършваната работа, включително кои стени в кои класни стаи и помещения трябва да се боядисат. Всички тези факти са установени с влязло в сила решение и не могат да бъдат предмет на произнасяне отново, а и липсват доказателства в този смисъл.

Съдът намира претенцията на ищеца за основателна по следните правни съображения:

Съобразно приетото в т. 2 от ТР № 3 от 22.04.2005 г. на ВКС по т. гр. д. № 3/2004 г., ОСГК в при причинена вреда на работодателя по небрежност при или по повод изпълнение на трудовите задължения работникът или служителят отговарят в размер на вредата, но не повече от уговореното месечно трудово възнаграждение - чл. 206, ал. 1 във вр. с чл. 203, ал. 1 КТ.

При причинена на работодателя вреда от ръководител, включително и от непосредствен ръководител, по небрежност при или по повод упражняване на ръководните му функции, отговорността на ръководителя е в размер на вредата, но не повече от трикратния размер на уговореното месечно трудово възнаграждение - чл. 206, ал. 2 КТ.

Съдът приема, че е налице проявена небрежност от страна на директора, тъй като тя е била длъжен да познава нормативната уредба, свързана с управление на недвижимата

собственост на училището. Пренебрегвайки тези свои задължения, ответникът е разпоредила и е допуснала да се заличи стенописа, от което са произлезли вредите. Тя е следвало или да получи съгласие на автора, или да организира ремонта по друг начин. Така причинената вреда, изразяваща се в изплатеното обезщетение е в пряка причинно-следствена връзка с решенията и действията на ответника в качеството ѝ на ръководител.

В процесния случай работодател на ответника е училището, чийто директор е тя, но по-горестоящият орган, какъвто е РУО - Русе, има всички основни трудови права, които всеки работодател има по закон - да сключва и

да прекратява трудови договори, като при извършване на тези действия правните последици настъпват директно в правната сфера на работодателя – в случая училището. В същия смисъл е приетото в мотивите на т. 1 от ТР № 1/2020 от 30.03.2012 год. по тълк. д. № 1/2010 на ОСГТК на ВКС, а именно: съгласно чл. 61, ал. 2 от КТ за длъжности, определени в закон или в акт на Министерския съвет, трудовият договор се сключва от по-горестоящия спрямо работодателя орган. Такива са например предвидените в чл. 37 от Закона за народната просвета /ЗНП/ случаи на сключване на трудови договори с директорите на общинските училища и обслужващи звена – от началника на регионалния инспекторат по образованието.

Съгласно чл. 217, ал. 2 от ЗПУО началникът на РУО сключва договорите с директорите на общинските училища, т.е. нормативно е определен който е горестоящия орган съгласно чл. 61 КТ. Следователно РУО- Русе разполага с процесуална правоспособност от предявяване на иска по правилата на чл.26 ал. 2 от ГПК - когато това е предвидено в закон, а в случая това е регламентирано в КТ.

При съвкупното тълкуване на нормите на чл. 210, ал. 1, изр. 2 КТ с ал. 3 от КТ се налага извод, че в хипотезата на отговорност на ръководител, както издаването на заповедта, така и предявяването на иска следва да се осъществи от горестоящия орган.

Съгласно чл. 210, ал. 2 от КТ заповедта по ал. 1, с която определя основанията и размера на отговорността, се издава в 1-месечен срок от откриването на вредата или от плащането на сумата на третото лице, но не по-късно от 1 година от причиняването ѝ, а когато вредата е причинена от ръководител или при извършване на отчетническа дейност - в 3-месечен срок от откриването ѝ, но не по-късно от 5 години от нейното причиняване. В случая, видно от приложените към исковата молба писмени доказателства, този срок е спазен от ищеца.

Следователно искът е предявен от надлежен ищец и е доказан по основание. Размерът на иска също е доказан, предвид присъждането на обезщетение, законна лихва и разноски от ВтАС, издаването на заповед от ответника, по силата на която на В.Г. е преведена по банков път сумата 4394.17 лева от сметка на училището.

Ищецът е направил разноски за адвокатско възнаграждение, възнаграждение за особения представител на училището и държавна такса в общ размер на 1345.77 лева, които на основание чл. 78, ал. 1 от ГПК ответникът следва да му заплати.

Мотивиран така, съдът

РЕШИ:

ОСЪЖДА Т. К. Й., ЕГН 8708095370, адрес: гр. Русе, ул. Рудозем № 9 да заплати на ОУ Иван Вазов- гр. Русе, ул. Д- р Петър Берон № 20, представлявано от директора Т. К. Й. сумата **4394.17 лева**, представляваща причинена имуществена вреда на училището, съгласно заповед за ограничена имуществена отговорност № ЧР- 24- 8/09.12.2022 год. на началника на РУО- Русе, ведно със законната лихва върху главницата, считано от датата на подаване на исковата молба- 12.01.2023 год. до окончателното изплащане на задължението.

ОСЪЖДА Т. К. Й., ЕГН 8708095370, адрес: гр. Русе, ул. Рудозем № 9 да заплати на РЕГИОНАЛНО УПРАВЛЕНИЕ НА ОБРАЗОВАНИЕТО- Русе, БУЛСТАТ 827164163, седалище и адрес на управление: ул. Църковна независимост № 18, представлявано от началника Р. Б. Г. сумата **1345.77 лева**, представляваща съдебно- деловодни разноски по компенсация.

Решението подлежи на въззивно обжалване пред Русенския окръжен съд в двуседмичен срок от връчването на препис от него на страните.

Съдия при Районен съд – Русе: _____